

РЕШЕНИЕ

№ 7900

гр. София, 17.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **СИЛВИЯ К. ЗЛАТКОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20221110123306 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от /ФИРМА/ срещу /ФИРМА/, обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 372, ал.1 от ТЗ, вр. чл. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки /CMR - Конвенцията/, чл. 309а, ал. 1 ТЗ и чл. 86 от ЗЗД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 13 479,83 лева, представляваща сбор от дължими възнаграждение за извършен международен превоз на стоки по направление Италия – Б. по заявки за транспорт, за които са издадени фактури № 8000024684/19.01.2022г., № 8000024567/04.01.2022г., № 8000024639/14.01.2022г. и № 8000024661/17.01.2022г., ведно със законната лихва, считана от 03.05.2022г. – датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане, както и сумата в размер

на 374,83 лева, представляваща мораторна лихва за периода от деня следващ падежа на всяка една от четирите фактури до датата на подаване на молбата за обезпечение на бъдещ иск; както следва: сумата от 104,59 лева по фактура № 8000024567/04.01.2022г. върху сумата от 3453,98 лева, за периода от 10.01.2022г. до 28.04.2022г.; сумата от 119,41 лева по фактура № 8000024639/14.01.25022г. върху сумата от 4341,96 лева, за периода от 20.01.2022г. до 28.04.2022г.; за сумата от 115,79 лева по фактура № 8000024661/17.01.2022г. върху сумата от 4341,96 лева, за периода от 23.01.2022г. до 28.04.2022г. и за сумата от 35,04 лева по фактура № 8000024684/19.01.2022г. върху сумата от 1341,96 лева, за периода от 25.01.2022г. до 28.04.2022г., както и сумата от 621 лева, представляващи действително направените разноси за извънсъдебно събиране на вземането, претендирани на основание чл. 309а от ТЗ

В исковата молба ищецът излага твърдения, че в периода от 21.12.2021 г. до 04.01.2022 г., страните са били в трайни търговски отношения, като ответникът възлагал на ищеца извършването на международни превози на товари. Сред тях били и следните пет транспортни заявки от ответника, а именно: 1. транспортна заявка № 20211004222 с дата на товарене 21.12.2021 г. от пункт град Сегано, Италия и дата на доставяне в краен пункт – град С., Б. на 23.12.2021 г., с уговорена цена за превоза 3426,66 лева без ДДС, за която ищецът издал фактура № 8000024567/04.01.2022г.; 2. транспортна заявка №

20211000014 с дата на товарене 10.01.2022 г. от пункт град Кастел Гафредо, Италия и дата на доставяне в краен пункт – град С., Б. на 17.01.2022 г., с уговорена цена за превоза 3618,30 лева без ДДС, за която ищецът издал фактура № 8000024639/14.01.2022г. 3. транспортна заявка № 20211000015 с дата на товарене 18.01.2022 г. от пункт град Кастел Гафредо, Италия и дата на доставяне в краен пункт – град С., Б. на 25.01.2022 г., с уговорена цена за превоза 3618,30 лева без ДДС, за която издал фактура № 8000024661/17.01.2022г.; 4. транспортна заявка № 20211000016 с дата на товарене 12.01.2022 г. от пункт град Кастел Гафредо, Италия и дата на доставяне в краен пункт – град С., Б. на 19.01.2022 г., с уговорена цена за превоза 3618,30 лева без ДДС за която ищецът издал фактура № 8000024684/19.01.2022г.

Посочва, че изпълнил надлежно превоза, съгласно цитираните заявки, като товарите са приети без възражения от получателите, рекламации и в законоустановените срокове. Твърди, че въпреки точното изпълнение, не му било заплатено договореното превозно възнаграждение, затова на 04.02.2022 г., на ответното дружество била изпратена покана за плащане на фактурите, но последното изпълнило задължението си частично – до размера на 6000 лева. Поддържа, че на 22.03.2022 г., били заверени подписите на сключено между страните споразумение, с което ответникът е признал дължимостта на процесните суми, въпреки последното

обаче дължимото възнаграждение за транспортни услуги не е било заплатено. Претендира разноски в настоящото и в обезпечителното производство.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника, с който оспорва предявените иски. Прави възражение за родова неподсъдност. Оспорва ищецът да е извършил превозни услуги. Оспорва активната процесуална легитимация.

В съдебно заседание ищецът /ФИРМА/, редовно призован, не се представлява. С молба с вх. № 61313/06.03.2023г. поддържа исковата молба и моли за уважаване на исковете.

В съдебно заседание ответникът /ФИРМА/, редовно призован, не се представлява.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните събраните по делото писмени и гласни доказателства и като ги обсъди в тяхната съвкупност, съгласно изискванията на чл. 235 ГПК и по свое вътрешно убеждение на основание чл. 12 ГПК приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът както е обосновал със свое определение, постановено по реда на чл. 140 от ГПК от 12.12.2022г., намира, че исковите претенции са допустими, като предявени при правен интерес от предявяване, пред родовс

компетентния съд.

Приета е по делото заявка за транспорт № 20211004222/22.12.2021г., с която /ФИРМА/ е възложило на ищеца да извърши транспортни услуги от пункт град Сегано, Италия и дата на доставяне в краен пункт – град С., Б. на 23.12.2021 г., с уговорена цена за превоза 3426,66 лева без ДДС, за която ищецът издал фактура № 8000024567/04.01.2022г., като е видно, че ищецът е приел заявката, като е възложил извършването на превоза на /ФИРМА/ със заявка № 50211004094/22.12.2021г., което от своя страна е приело също заявката, като е извършило превоза от товарния адрес до /ФИРМА/, Н.Х., Б. /л. 18 по делото/, а транспорта от /ФИРМА/ е възложен на /ФИРМА/ със заявка 50211004113/31.12.2021г. /л.21 по делото/, като транспорта е извършен съгласно възложението на ответника и товара е доставен в завод К., гр. С., Б..

Приета е по делото заявка за транспорт № 20221000014/04.01.2022г., с която /ФИРМА/ е възложило на ищеца транспортни услуги от пункт град Кастел Гафредо, Италия и дата на доставяне в краен пункт – град С., Б. на 17.01.2022 г., с уговорена цена за превоза 3618,30 лева без ДДС, за която издал фактура № 8000024639/14.01.2022г., като е видно, че ищецът е приел заявката, като е възложил извършването на превоза на /ФИРМА/ със заявка № 50221000011/04.01.2022г., като транспорта е извършен съгласно възложението на ответника.

Приета е по делото заявка за транспорт № 20221000015/14.01.2022г., с която /ФИРМА/ е възложило на ищеца транспортни услуги от пункт град Кастел Гафредо, Италия и дата на доставяне в краен пункт – град С., Б. на 25.01.2022 г., с уговорена цена за превоза 3618,30 лева без ДДС, за която издал фактура № 8000024661/17.01.2022г., като е видно, че ищецът е приел заявката, като е възложил извършването на превоза на /ФИРМА/ със заявка № 50221000012/04.01.2022г., като транспорта е извършен съгласно възложението на ответника.

Приета е по делото заявка за транспорт № 20221000016/04.01.2022г., с която /ФИРМА/ е възложило на ищеца транспортни услуги от пункт град Кастел Гафредо, Италия и дата на доставяне в краен пункт – град С., Б. на 19.01.2022 г., с уговорена цена за превоза 3618,30 лева без ДДС, за която издал фактура № 8000024684/19.01.2022г., като е видно, че ищецът е приел заявката, като е възложил извършването на превоза на /ФИРМА/ със заявка № 50221000013/04.01.2022г., като транспорта е извършен съгласно възложението на ответника.

Поради неплащане в срок ищецът изпратил до ответника две покани за плащане по горепосочените фактури, като не се оспорват твърденията на ищеца, че на 28.02.2022г. /ФИРМА/ е заплатило на каса на дружеството сумата от 3000,00 лева, на 04.03.2022г. още 3000,00 лева. С Нотариална покана с рег. № 2735/18.03.2022г. на нотариус

С.Т., рег. № * в НК, с район на действие, районна на СРС
върхена на ответника на 23.03.2022г., последният е поканен
да заплати на ищеца сумата в размер на 13,479,86 лева в
тридневен срок от получаването ѝ.**

**На 22.03.2022г. между страните е подписано
Споразумение, с нотариална заверка на подписите, с рег. №
894/22.03.2022г. на Нотариус В.Я., с рег. № *** в НК, с
район на действие, районна на СРС, с което те се
съгласили, че по процесните транспорти заявки и издадени
фактури ответникът дължи на ищеца сумата в размер на
13,875,86 лева, която сума е следвало да се изплати на
кредитора на две вноски, както следва: 4,500 лева до
24.03.2022г. и сумата в размер на 9,375,86 лева до
05.04.2022г.**

**Това според съда е относимия към предмета на спора
доказателствен материал, поради което съдът го кредитира
както и приетите по делото товарителници.**

**Възникналите между страните правоотношения са с
източник договор за международен превоз на стоки по
смисъла на чл. 1, т. 1 от Конвенцията за международен
автомобилен превоз на товари (наричана за краткост
Конвенция CMR), доколкото мястото на приемането на
стоката за превоз и мястото на доставянето, се намират в
различни държави – Б. и Италия, поради което към
процесното правоотношение са приложими разпоредбите
на [Конвенцията за договора за международен автомобилен](#)**

превоз на стоки (CMR) (наричана за краткост Конвенция CMR), по която Б. е страна. Разпоредбите на Конвенцията CMR не дерогират нормите на вътрешното право съдържащи се в специалните **Закон за автомобилните превози** и ТЗ, които уреждат по аналогичен начин превозния договор. Общата нормативна уредба на договор за превоз, която се съдържа в **чл. 367 - чл. 378 ТЗ** и Закона за автомобилния превоз се прилага доколкото в специални международни и вътрешни актове не са регламентирани различни правила - съгласно **чл. 379 ТЗ**.

В практиката на ВКС, обективизирана в **решение № 135/05.10.2011 г.** по т. дело № 1103/2010 г. на ВКС, ТК, II т. о., е възприето становище, което се споделя и от настоящият състав, че договорът за международен автомобилен превоз е неформален консенсуален договор и за неговото сключване е достатъчно доказване наличието на съвпадение на насрещните волеизявления на съконтрагентите, което се установи в конкретиката на случая. Съгласно чл. 9, т. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) товарителницата удостоверява до доказване на противното условията на договора и получаването на стоката от превозвача, а съгласно чл. 4 (като аналогична разпоредба се съдържа и в **чл. 50, ал. 1 от ЗАВП**), договорът за превоз се установява с товарителница, но нейната липса не засяга превозното правоотношение.

С подаване на заявката - договор за международен превоз и нейното приемане от насрещната страна се счита, че договорът за международен автомобилен превоз на стоки е сключен с всичките последици от това, включително задължението да се заплати договореното възнаграждение за превоза, както и задължението на ищеца превозвач да превози стоката на определеното място, да я предаде на получателя. Всички тези елементи се установиха в настоящото производство от така коментираните по-горе заявки и GMR.

Релевантните факти към основателността на исковете за дължимост на превозното възнаграждение са: наличие на превозно правоотношение между страните, елемент от което е заплащането на превозно възнаграждение, изпълнение на задълженията на превозвача по него, както и изпълнение на задължението за заплащането на възнаграждението от задълженото лице и настъпил падеж за това.

В случая от приетите по делото доказателства се установява, че между страните по спора са сключени договори за превоз на товари, по които ответникът /ФИРМА/, в качеството на възложител е възложил на ищеца /ФИРМА/, като превозвач осъществяването на съответните превози. По силата на същите договори, ответникът е възложил извършването на международен автомобилен превоз по релация Италия – Б. на 2 врати и 4

мембрани по заявка № 20211004222/22.12.2021г., а по останалите заявки на товар с конкретизирано тегло и метри в заявките, при разтоварен пункт в гр. С., със срокове на доставка по заявка № 20211004222 – 23.12.2021г. по заявка 20221000014/04.01.2022г. – 17.01.2022г.; по заявка 20221000015/04.01.2022г. 25.01.2022г. и по заявка 20221000016/04.01.2022г. – 19.01.2022г. и при навло в размер на 3426,66 лева без ДДС по заявка № 20211004222/22.12.2021г., с падеж на плащане – 09.01.2022г.; 3618,30 лева без ДДС по заявка № 20221000014/04.01.2022г., с падеж на плащане – 19.01.2022г.; 3618,30 лева без ДДС по заявка № 20221000015/04.01.2022г. с падеж на плащане – 22.01.2022г. и 3618,30 лева без ДДС по заявка № 20221000016/04.01.2022г. с падеж на плащане – 24.01.2022г. По делото се установява, от представените и неоспорени от страните товарителници по CMR и съгласно твърденията на ищеца, че превозите на стоката по договорите са извършени от други дружество – /ФИРМА/, /ФИРМА/ и /ФИРМА/. При това правилно е посочено от ответника и съдът приема, че превозът по делото е извършен с участието на последващи превозвачи. Правоотношенията между ищеца и последващите превозвачи са предмет на производството и са част от фактическите твърдения, на които се основават исковете, изложени в исковата молба, доколкото са свързани с правоотношението между страните по спора.

Съдът приема, че превозите са осъществени и стоката

доставена на посоченото в товарителницата CMR място на приемане, като са приети без възражения от ответното дружество. Не е спорно и се установява, че за извършените превози от ищеца са издадени горепосочените фактури. Не се оспорва от ответника твърдението на ищеца за извършените плащания, както и видно от приетото по делото споразумение между страните ответникът е признал съществуването на процесното вземане в цялост, поради което възраженията му, че превозите не са осъществени, съгласно договореното между страните, съдът намира за неоснователни.

Според чл. 34 от Конвенция CMR, когато един превоз, извършван в изпълнение на един-единствен договор, се осъществява от последователни пътни превозвачи, всеки от тях поема отговорността за изпълнението на цялостния превоз, като вторият и следващите превозвачи стават страна по договора с приемането на стоката и товарителницата, при условията посочени в товарителницата. Последното обаче не превръща договора за превоз в такъв за спедиция, в каквата връзка е възражението на ответника, като по делото се установи безспорно, че посредством други превозвачи превозите са осъществени точно спрямо договореното, като товар, начален и краен пункт на доставяне на стоките, поради което съдът намира главните искове за доказани по основание, а така и по размер, доколкото по размер не се оспорват от ответника.

Ищецът видно от приетите по делото доказателства е реализирал и разноски във връзка с незаплащане на процесните фактури за връчване на нотариална покана в размер на 96,00 лева, разходи за преглед на документи и изготвяне на проектобюджет за м.02.2022г. в размер на 150,00 лева, както и за изготвяне, изпращане на нотариална покана, заверка на последващо сключеното споразумение между страните в размер на 375,00 лева, или общо сумата в размер на 621,00 лева, които на ответника следва да бъдат признати, като обезщетение за разноски за събиране на вземането, което обуславя извод за основателност и на тази заявена искова претенция.

Относно акцесорните искове, същите също са доказани по основание, доколкото при неизпълнение на споразумението между страните, то главните вземания се считат изискуеми с изтичане на срока по фактурите, както бе посочено по-горе, поради което съдът намира същите за доказани по основание, и по размер, като последният не се оспорва от ответника, поради и което следва да бъдат уважени.

При този изход на спора право на разноски се поражда в полза на ищеца на основание чл. 78, ал.1 от ГПК. На ищеца следва да се присъдят разноските, реализирани от него в настоящото производство в общ размер на 1791,20 лева, от които сумата в размер на 591,20 лева за държавна

такса и сумата от 1200 лева за адвокатско възнаграждение, за реалното заплащане на която съобразно постановките на т.1 от ТР № 6/2013г. на ОСГТК на ВКС са налице доказателства на л.91 по делото. На ищеца следва да му бъдат признати и разноските, реализирани в производството по чл. 390 от ГПК за обезпечение на настоящите иски, като бъдещи такива, включително и тези заплатени във връзка с изпълнителното производство, образувано по повод издадената по ч.гр.д. № 20221110117374/2022г. по описа на СРС, 45-ти състав обезпечителна заповед в общ размер от 1133,70 лева или общо разноси в размер на 2924,90 лева.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***, ДА ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в размер на 13 479,83 лева, представляваща сбор от дължими възнаграждение за извършен международен превоз на стоки по направление Италия – Б. по заявки за транспорт, за които са издадени фактури № 8000024684/19.01.2022г., № 8000024567/04.01.2022г., № 8000024639/14.01.2022г. и № 8000024661/17.01.2022г., ведно със законната лихва, считана от 03.05.2022г. – датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане, сумата в размер на**

374,83 лева, представляваща мораторна лихва за периода от деня следващ падежа на всяка една от четирите фактури до датата на подаване на молбата за обезпечение на бъдещ иск; както следва: сумата от 104,59 лева по фактура № 8000024567/04.01.2022г. върху сумата от 3453,98 лева, за периода от 10.01.2022г. до 28.04.2022г.; сумата от 119,41 лева по фактура № 8000024639/14.01.2022г. върху сумата от 4341,96 лева, за периода от 20.01.2022г. до 28.04.2022г.; за сумата от 115,79 лева по фактура № 8000024661/17.01.2022г. върху сумата от 4341,96 лева, за периода от 23.01.2022г. до 28.04.2022г. и за сумата от 35,04 лева по фактура № 8000024684/19.01.2022г. върху сумата от 1341,96 лева, за периода от 25.01.2022г. до 28.04.2022г., сумата в размер на 621,00 лева, представляваща обезщетение за разноси за събиране на вземането.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК *** ДА
ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в
размер на 2924,90 лева, деловодни разноси на основание
чл. 78, ал.1 от ГПК.**

**Решението подлежи на обжалване пред Софийски
градски съд в двуседмичен срок от връчването на препис о
същото на страните.**

Съдия при Софийски районен съд: _____